

HÚSVÉTVASÁRNAP

ÜNNEPI SZENTMISE

INTROITUS

Zsolt 138,18.5–6.1–2

IV.

R ESURREXI, * et adhuc tecum sum,
 al- le- lú- ia: po- su- í- sti su- per me
 ma- num tu- am, al- le- lú- ia: mi- rá- bi-
 lis fac- ta est sci- én- ti- a tu- a, alle- lú- ia,
 al- le- lú- ia. Ps. Dó- mi- ne probásti me, et
 cogno- vísti me: tu cogno- vísti sessi- ónem me- am,
 et re- surrecti- ó- nem me- am.

Feltámadtam, és veled vagyok, alleluja! Kezedet rajtam tartod, alleluja! Csodálatos a te tudásod, alleluja, alleluja! ✠ Uram, te megpróbáltál és megismertél engem, tudod, ha leülök és ha felkelek.

(Lux et origo)

10. sz.

VIII.
K Y-ri-e * e-lé-i-son. *bis* Chrí-ste
 e-lé-i-son. *bis* Ký-ri-e e-lé-i-
 son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

10. sz.

IV.
G Ló-ri-a in excélsis Dé-o. Et in tér-ra
 pax ho-mí-ni-bus bó-nae vo-luntá-tis. Laudá-mus te.
 Bene-dí-ci-mus te. Ado-rá-mus te. Glo-ri-fi-cá-mus
 te. Grá-ti-as á-gi-mus tí-bi pro-pter má-gnam gló-
 ri-am tú-am. Dó-mi-ne Dé-us, Rex cae-lés-tis, Dé-

us Pá-ter omní-po-tens. Dómi-ne Fí-li uni-gé-ni-te

Jé-su Chrís-te. Dó-mi-ne Dé-us, A-gnus Dé-i,

Fí-li-us Pá-tris. Qui tól-lis peccá-ta múndi,

mi-se-ré-re nó-bis. Qui tól-lis peccá-ta múndi,

súsci-pe depre-ca-ti-ónem nó-stram. Qui sédes ad

dex-te-ram Pá-tris, mi-se-ré-re nó-bis. Quóni-am tu

só-lus sánctus. Tu só-lus Dó-minus. Tu só-lus

Altíssimus, Jé-su Chrís-te. Cum Sáncto Spí-ri-tu,

in gló-ri-a Dé-i Pá-tris. A-men.

GRADUALE

Zsolt 117,24.1

II.
H Aec di- es, * quam fe- cit
 Dó- mi- nus: exsul-té-
 mus, et lae- té- mur in e-
 a. √. Confi-té-
 mi-ni Dó- mi- no, quó-
 ni- am bo- nus: quó- ni- am in saé-
 cu-lum mi-se- ri-cór- di-
 a e- jus.

*Ez az a nap, amelyet az Úr szerzett, örvendezzünk és ujjongjunk rajta!
 √ Áldjátok az Urat, mert jó, mert irgalma örökkévaló!*

ALLELUJA

1Kor 5,7

VII.

A L-le-lú- ia.

∇. Pascha nos- trum

immo-lá-

tus est Chris- tus.

Alleluja! Krisztus, a mi húsvéti bárányunk feláldoztatott.

SEQUENTIA

Wipo (11. sz.)

I.

V ictimæ paschá- li laudes * immo- lent Christi- á-ni.

Agnus redémit o-ves: Christus ínno-cens Patri re-conci- li- á-vit

pecca-tó-res. Mors et vi-ta du-él-lo confi-xé-re mi-rándo: dux vi-

tæ mórtu-us, regnat vi-vus. Dic no-bis Ma-rí-a, quid vi-dí-sti in

vi-a? Se-púlchrum Christi vi-vén-tis, et gló-ri-am vi-di re-sur-

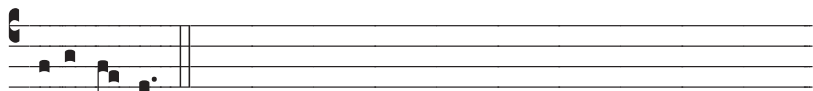
gén-tis: Angé-li-cos testes, su-dá-ri-um et vestes. Surré-xit

Christus spes me-a: præ-cé-det su-os in Ga-li-læ-am. Scimus

Christum surre-xí-isse a mórtu-is ve-re: tu no-bis victor Rex,

mi-se-ré-re.

A húsvéti Bárányt

Keresztények örvendezve áldják!

Juhait megváltotta a Bárány,

Krisztus az Atyát megbékítette ártatlan vére árán.

Összecsapott a halál meg az élet csodafélelmes viadallal:
Él az életnek vezére, ki meghalt, uralkodik örök diadallal.

Mondd el nekünk, Mária,
Mit adatott szemednek látnia?

Láttam az élő Krisztus sírja helyét,
És a Fölkentnek dicsősége teljét.

Láttam az angyali követeket,
A szemfedőket, a lepleket.

Föltámadt Krisztus, az én reménységem:
Galileába előttetek mégyen.

Föltámadt Krisztus halottaiból! Tudjuk: föltámadt valósággal.
Légy te mihozzánk, győzelmes Király, irgalmassággal!

(ford.: Sík Sándor)

I

11. sz.

IV.

re-do in u-num De- um, Patrem omni-po-téntem, fa-ctó-

rem cæ-li et terræ, vi-si-bí-li-um ómni-um et invi-si-bí-

li-um. Et in u-num Dómi-num Ie-sum Christum, Fí-li-um

De-i u-ni-gé-ni-tum. Et ex Patre na-tum ante ómni-a sæcu-

la. De- um de De- o, lumen de lúmi-ne, De- um ve-rum de

De- o ve-ro. Gé-ni- tum, non factum, consubstanti- á- lem Pat-ri:

per quem ómni- a facta sunt. Qui propter nos hómi-nes, et pro-

pter nostram sa- lú-tem descéndit de cæ- lis. Et incarná- tus est de

Spi- ri- tu Sancto ex Ma- rí- a Vírgi- ne: Et homo factus est.

Cru- ci- fi-xus é- ti- am pro no-bis: sub Pónti- o Pi- lá- to passus,

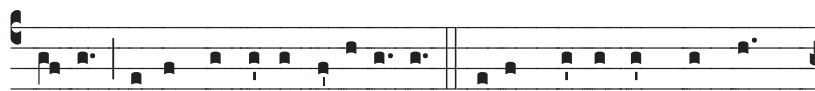
et se-púl-tus est. Et re-surré-xit térti- a di- e, se-cúndum Scrip-

tú-ras. Et ascéndit in cæ-lum: se-det ad déxte- ram Pat-ris. Et

í te-rum ven-tú-rus est cum gló-ri-a, iu-di-cá-re vi-vos et mór-

tu-os: cu-ius regni non e-rit fi-nis. Et in Spí-ri-tum Sanctum,

Dómi-num, et vi-vi-fi-cántem: qui ex Patre Fi-li-óque pro-cé-dit.

Qui cum Patre et Fi-li-o simul a-do-rá-tur, et conglo-ri-fi-cá-tur:

qui lo-cú-tus est per Prophé-tas. Et unam sanctam cathó-li-cam

et a-postó-li-cam Ecclé-si-am. Confi-te-or u-num baptísma

in remissi-ó-nem pecca-tó-rum. Et expécto re-surrecti-ó-nem

mortu-ó-rum. Et vi-tam ven-tú-ri sæ-cu-li. A-men.

OFFERTORIUM

Zsolt 75,9.10

IV.

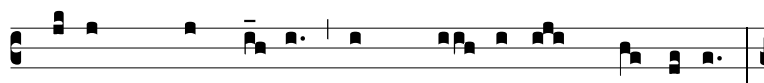
T Er-ra * tré-mu- it, et qui- é-
 vit, dum re-súrge-ret in ju-dí- ci-o
 De- us, al- le-
 lú-ia.

Megindult, majd megnyugodott a föld, amikor felkelt ítételre az Isten, alleluja!

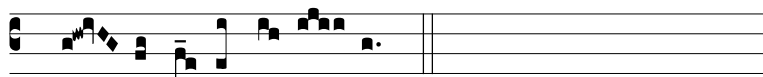
10. sz.

IV.

S Anctus, * Sánctus, Sánctus Dóminus Dé-
 us Sába- oth. Plé-ni sunt caé- li et tér-ra
 gló- ri- a tú- a. Ho-sánna in ex-cél-sis. Be-ne-

díctus qui vé-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni.

Ho- sánna in excél- sis.

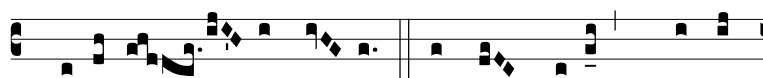
10. sz.

IV.

A

-gnus Dé- i, * qui tól-lis peccá-ta mún-di:

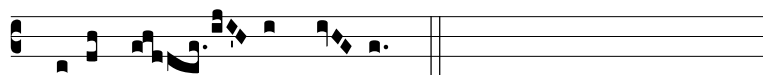
mi-se-ré- re nó- bis. Agnus Dé- i, * qui tól-

lis peccá-ta mún-di: mi-se-ré- re nó- bis.

Agnus Dé- i, * qui tól-lis peccá-ta mún-di:

dóna nó- bis pá- cem.

COMMUNIO

1Kor 5,7.8

VI.

P Ascha nostrum * immo-lá-tus est

Christus, alle-lú-ia: í-ta- que epu-

lé- mur in á- zy- mis since-ri-tá-tis et ve-

ri-tá- tis, al-le- lú-ia, al-le- lú-ia, al-le-

lú- ia.

Húsvéti Báránynk, Krisztus, feláldoztatott, alleluja! Ünnepejünk hát a tisztaság és igazság kovásztalan kenyérével, alleluja, alleluja, alleluja!